

Akoestische knoop!

Ik was 16 jaar toen ik mij aanmeldde als lid van het Urker Mannenkoor "Hallelujah". Alleen bij het eerste plaatje dat zij uitbrachten heb ik niet meegezongen, alle andere uitgaven wel tot aan de Gouden Plaat in 1966. In 1968 was ik één van de oprichters van de "Urker Zangers". In de loop der jaren heb ik dus heel wat plaatopnamen meegemaakt. Ook heb ik samen met Lub Korf, Arubastraat 2, heel wat live opnamen gemaakt van concerten van "Urker Zangers", "Crescendo", "Hallelujah", "Laus Deo", "Excelsior" en nog vele andere koren. Ook nam ik vaak op bij plaatopnamen zodat je dan een perfecte opname kon maken, zonder gehoest en geklap van deuren of andere hinderlijke bijgeluiden. Ook de nagalm kreeg je er gratis bij.

Met "Hallelujah" namen we meestal op in Bolsward. Voordeel: goede akoestiek, mooi orgel. Nadeel: gasverwarming. De verwarming hing aan het plafond en straalde naar beneden. Alleen, gas maakt herrie en kreeg je dus geruis door je opnamen heen! Aldus: onder het inzingen kachel aan, onder de opnamen kachel uit! En het kon daar koud zijn! Ook gebeurde het weleens dat de bandrecorder (men had er maar één!) kapot ging. Soms werd er dan eerst gedineerd, zodat dan ondertussen de bandrecorder gerepareerd kon worden! Wat het dineren betreft dat was altijd eerste klas. Meestal een lekker stukje van het beest. Eén opname staat mij nog levendig voor de geest: een Kerstplaat samen met beroepstenor Chris Scheffer. Dan blijkt soms dat sommige dingen makkelijker lijken dan ze zijn. Chris moest een paar bovennootjes zingen zodat hij boven het koor uitkwam, maar dat lukte niet erg. Tenslotte gingen enkele Urker tenoren spontaan naast Chris staan met de opmerking: "dan helpen we je toch effen" en ja hoor na een paar keer helpen kon Chris het ook zonder hulp af. Wij, Urkers, beseffen niet half hoeveel kwaliteit wij wel niet op onze koren hebben! Chris wist dit heel erg te waarderen. Een andere opname bracht weer wat anders aan het licht. We zongen toen met de "Urker Zangers" voor het eerst in de Kerk te Hasselt. Tony Dirne was de opname man. Tony nam buiten de kerk op in een studiwagen. Ik mocht toen opnemen in de consistorie. Tijdens het inzingen kwam hij bij mij de consistorie binnen lopen en vroeg of hij mijn opnamen mocht terugluisteren. Ja hoor, zei hij, jij hebt het ook. In deze kerk zit een akoestische knoop! Wat is namelijk het geval? Als je zacht zingt is er niets aan de hand. De verhoudingen bassen tenoren zijn precies goed. Als je echter hard zingt worden de hoge tonen vele keren meer versterkt door de gewelven van de kerk dan de lage tonen. De bassen vielen als het ware weg ten opzichte van de tenoren. We hebben dit opgelost door veel meer microfoons bij de bassen te plaatsen en ook dichterbij. Als je de laatste CD van ons Kerkkoor beluistert (2000), kun je dit zelf ook horen. Waar heel sterk gezongen wordt hoor je nog nauwelijks bassen! Even een puntje waar we de volgende keer op moeten letten. Een oplossing zou kunnen zijn boven de bassen extra microfoons te hangen. Een kwestie van uitproberen.

Wouter van Jannetje Zeezicht.